

בני האלהים ובנות האדם: פרשה עמומה בתזזילת הדרך

The Lordly and the Human – a Mysterious Passage at the Beginning of the Road...

בראשית ה:כה-ו:יב (1)

(כה) וַיְחִי מֵתוֹשֵׁלַח שִׁבְעַת וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה וַיֻּלְדֵת אֶת-לָמֶךְ: (כו) וַיְחִי מֵתוֹשֵׁלַח אַחֲרָיו הוֹלִידוֹ אֶת-לָמֶךְ שְׁתַּיִם וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיֻּלְדֵת בָּנִים וּבָנוֹת: (כז) וַיְהִי כִּלְיָמִי מֵתוֹשֵׁלַח תִּשְׁעֵי וְשָׁשִׁים שָׁנָה וְתִשְׁעֵי מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: (כח) וַיְחִי-לָמֶךְ שְׁתַּיִם וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה וַיֻּלְדֵת בָּן: (כט) וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ נֹחַ לְאֹמֶר זֶה יִנְחַמְנָנוּ מִמַּעֲשֵׂנוּ וּמִכָּל-עֲבוּרֵינוּ מִן-הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אָרְדָה ה': (ל) וַיְחִי-לָמֶךְ אַחֲרָיו הוֹלִידוֹ אֶת-נֹחַ חֲמִשָּׁה וְתִשְׁעֵים שָׁנָה וְחֲמִשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיֻּלְדֵת בָּנִים וּבָנוֹת: (לא) וַיְהִי כִּלְיָמִי-לָמֶךְ שִׁבְעַת וּשְׁבַע עֵשְׂרִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: (לב) וַיְהִי-נֹחַ בְּדַחֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיֻּלְדֵת נֹחַ אֶת-שֵׁם אֶת-חָם וְאֶת-יִפֶת: (לג) וַיְהִי כִּי-הִחַל הָאָדָם לְרַב עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה וּבָנוֹת יָלְדוּ לָהֶם: (לד) וַיִּרְאֵהוּ בְנֵי-הָאֱלֹהִים אֶת-בָּנוֹת הָאָדָם כִּי טֹבֹת הֵנָּה וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכָּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ: (לז) וַיֹּאמֶר ה' לֹא-יִדְוֹן רוּחִי בָאָדָם לְעַלְם בְּשָׁגֵם הוּא בָשָׂר וְהָיוּ יָמָיו וְעֵשְׂרִים שָׁנָה: (לח) הַנְּפֹלִים הָיוּ בְּאֶרֶץ בְּיָמֵים הָהֵם וְגַם אַחֲרֵי-כֵן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶל-בָּנוֹת הָאָדָם וַיִּלְדוּ לָהֶם הַגִּבּוֹרִים אֲשֶׁר מְעוֹלָם אָנְשֵׁי הַשָּׁמַיִם: (לח) וַיִּרְאֵהוּ כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם בְּאֶרֶץ וְכָל-יָעַר מַחְשַׁבְתּוֹ לַפֹּה רַק רָע כִּלְיָמִי: (י) וַיִּנְחַם ה' כִּי-עָשָׂה אֶת-הָאָדָם בְּאֶרֶץ וַיִּתְעַצֵּב אֱלֹהִים: (י) וַיֹּאמֶר ה' אֲמַחֶה אֶת-הָאָדָם אֲשֶׁר-בְּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה עַד-בְּהֵמָה עַד-רֶמֶשׂ עַד-עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי נַחֲמַתִּי כִּי עָשִׂיתָם: (יא) וְנֹחַ מָצָא חֵן בְּעֵינֵי ה': (יב) אֱלֹהִים תּוֹלְדֵת נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת-הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ-נֹחַ: (יג) וַיֻּלְדֵת נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת-שֵׁם אֶת-חָם וְאֶת-יִפֶת: (יד) וְתִשְׁחַת אֶרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וּתְמַלֵּא אֶרֶץ חָמָס: (יז) וַיִּרְאֵהוּ אֱלֹהִים אֶת-הָאֲרָץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי-הִשְׁחִית כָּל-בָּשָׂר אֶת-דְּרָכָהּ עַל-הָאָרֶץ:

Methuselah lived one hundred eighty-seven years and fathered Lamech. Methuselah lived after he fathered Lamech seven hundred eighty-two years, and he fathered sons and daughters. All the days of Methuselah were nine hundred sixty-nine years, then he died.

Lamech lived one hundred eighty-two years and fathered a son, He named him Noah, saying, "This one will comfort us from our labor and from the toil of our hands, from the ground which Hashem has cursed." Lamech lived after he fathered Noah five hundred ninety-five years, and he fathered sons and daughters. All the days of Lamech were seven hundred seventy-seven years, then he died. Noah was five hundred years old, and Noah fathered Shem, Ham, and Japheth. It happened, when men began to multiply upon the surface of the ground, and daughters were born to them, that the sons of God saw that the daughters of man were beautiful, and they took for themselves wives of all that they chose. Hashem said, "My spirit will not strive with man forever, because he also is flesh; and his days will be one hundred twenty years." The fallen-giants were in the earth in those days, and also after that, when the sons of God consorted with the daughters of man, and they bore them children. They were the mighty men of the ages, men of renown. Hashem saw that the wickedness of man was great on the earth, and that every inclination of the thoughts of his heart was only evil all day long. Hashem regretted that He had made man on the earth, and He was saddened in His heart. Hashem said, "I will destroy man whom I have created from the surface of the ground; from man to animals to creeping things and to birds of the sky; for I have regretted that I made them." But Noah found favor in Hashem's eyes.

This is the history of the generations of Noah. Noah was a righteous man, blameless among the people of his time. Noah walked with God. Noah fathered three sons: Shem, Ham, and Japheth. The earth was corrupt before God, and the earth was filled with violence. God saw the earth, and saw that it was corrupt, for all flesh had corrupted their way on the earth.

בראשית רבה (תיאודור-אלבק) פרשת בראשית פרשה כו

(ב) [ויראו בני האלהים] וגו' ר' שמעון בן יוחי קרי להון בני דיניה, ר' שמעון בן יוחי מקלל לכל מן דקרי להון בני אלהיא

Questions:

- 1) Why did Noach wait until he was 500 to have children?
- 2) Who are the *B'nei ha'Elohim*?
- 3) Why did ירשב"י curse anyone who translated it as בני אלהיא?
- 4) What does their taking women have to do with setting man's life span at 120? (and why did it take until Moshe...?)
- 5) And...it didn't get "down" to 120 for quite a few generations!
- 6) Who are the *Nephilim* and the "heroes", the "men of renown"?
- 7) What does the story of the *B'nei ha'Elohim* have to do – if anything – with the flood narrative?

(3) רשב"ם בראשית א:א

...אך זה הוא עיקר פשוטו לפי דרך המקראות שרגיל להקדים ולפרש דבר שאין צריך בשביל דבר הנזכר לפניו במקום אחר. כדכת' שם חס ויפת וכת' וחס הוא אבי כנען, אלא מפני שכת' לפניו ארור כנען ואילו לא פורש תחילה מי כנען לא היינו יודעין למה קללו נח. וישכב את בלהה פלגש אביו וישמע ישראל. למה נכתב כאן וישמע ישראל? והלא לא נכתב כאן שדיבר יעקב מאומה על ראובן? אלא לפי שבשעת פטירתו אמר פחו כמים אל תותר כי עליה משכבי אביך אז חללת יצועי עלה, לפיכך הקדים וישמע ישראל, שלא תתמה בראותך שהוכיחו על כך בסוף ימיו. וכן בכמה מקומות. גם כל הפרשה הזאת של מלאכת ששה ימים הקדימה משה רבינו לפרש לך מה שאמר הק' בשעת מתן תורה זכור את יום השבת לקדשו [וגו'] כי ששת ימים עשה י"י את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בס וינח ביום השביעי...

Rashbam: the text will often foreshadow; Moshe wrote down the order of creation so that the Mitzvah of Shabbat, which Benei Yisrael heard at Sinai, would make sense to them...

(4) איוב א, ו

ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב על-ה' ויבוא גם השטן בתוכם:

(5) ספר היובלים פ"ג

(א) ויהי כי החלו בני האדם לרוב על פני כל האדמה ובנות ילדו להם. (ב) ויראו מלאכי האלוהים בשנה אחת ליובל הזה כי טובות הנה למראה, ויקחו אותן להם לנשים מכל אשר בחרו, ותלדנה להם בנים אשר היו לנפילים. (ג) והחמס מלא את הארץ, וכל בשר השחית את דרכו מאדם עד בהמה עד חית הארץ עד עוף השמים ועד כל רמש על האדמה. (ד) כולם השחיתו את דרכם ואת סדרם, ויחלו לטרוף איש אחיו. (ה) והחמס מלא את הארץ, וכל יצר מחשבות לב בני אדם היה רק רע כל היום.

(6) דברים ז, א-ח

(א) פי וביאך ה' אלהיך אל-הארץ אשר-אתה בא-שמה לרשתה ונשל גוים-רבים מפניך החתי והגרגישי והאמרי והכנעני והפריזי והחוי והיבויסי שבעה גוים רבים ועצומים ממך: (ב) ונתנם ה' אלהיך לפניך והייתם החרם תחרים אתם לא-תכרת להם ברית ולא תתנם: (ג) ולא תחתן בם בתך לא-תתן לבנו ובתו לא-תקח לבנתך: (ד) כייסיר את-בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף-ה' בכם והשמידך מהר: (ה) כייאספה תעשול להם מזבחתיהם ותלעו ומצבתם תשברו ואשיריהם תגדעו ופסיליהם תשרפון באש: (ו) כי עם קדוש אתה לה' אלהיך בך בחרו ה' אלהיך להיות לו לעם סגולה מכל העמים אשר על-פני האדמה: (ז) לא מרבכם מפל-העמים חשק ה' בכם ויבחר בכם כייאתם המעט מפל-העמים: (ח) כי מאהבת ה' אתכם ומשמרו את-השבעה אשר נשבע לאבותיכם הוציא ה' אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך-מצרים:

(7) במדבר יג, לא-לג

(לא) והנפילים אשר-עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל-העם כי-חזק הוא ממנו: (לב) ויצאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל-בני ישראל לאמור הארץ אשר עברנו בה לתור אותה ארץ אכלת יושביה הוא וכל-העם אשר-דאינו בתוכה אנשי מדות: (לג) ושם ראינו את-הנפילים בני ענק מן הנפילים ונחי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם:

The Nephilim are invoked by the scouts and this frightens the people...

(8) אבן עזרא בראשית ו:ב

בני האלהים בני השופטים, שהיו עושים בארץ משפט אלהים. וי"א כי האלהים במקום הזה קדש, והבנים הם הקדושים אשר בארץ כטעם בנים אתם. וי"א כי בני האלהים בני שת, ובנות האדם בנות משפחת קין. והישר בעיני להיות בני האלהים היודעים דעת עליון בחרו להם נשים...

(9) בראשית כג:ו

שמעננו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו... (town council of Hevron to Avraham)

(10) שמות כב, ח

על-פל-אבדה אשר יאמר כי-הוא זה עד האלהים יבא דבר-שניהם אשר ירשיעו אלהים ישלם שנים לרעהו:

(11) שמואל א כח, יג-יד

ויאמר לה המלך אל-תיראי כי מה ראית ותאמר האשה אל-שאול אלהים ראיתי עלי מן-הארץ: ויאמר לה מה-תארו ותאמר איש זקן עליה והוא עטה מעיל וידע שאול כי-שמואל הוא ויקד אפים ארצה וישתחו:

(12) דברים לא, א-ג

(א) וילך משה וידבר את-הדברים האלה אל-כל-ישראל: (ב) ויאמר אלהים בך-מאה ועשרים שנה אנכי היום לא-אוכל עוד לצאת ולבוא והי אמר אלי לא תעבר את-היבנה הזו: (ג) ה' אלהיך הוא עבר לפניך הוא יושם ידו עליך והוא עבר לפניך כאשר דבר ה':